

at lade det blive, som det er, og tage fat paa Anlæggelsen af en helt ny Dokhavn ved Siden af. Det vil blive en hel Del dyrere, men der er dog vist ikke Tvivl om, at det vil kunne betale sig og være langt hensigtsmæssigere, især hvis der i Forbindelse med den langs Stranden kunde lægges et større Territorium, der kunde benyttes som Frihavn, thi der er ikke Tvivl om, at under Svintre, naar Indsejlingen til Elben og Abugangen til Weseren er stoppet, og den nordtyske Kanal, naar den er kommen, er lagt til med Is, saa vil en meget betydelig Del af Handelen paa Hamborg kunne henvises til denne Havn, saafremt der er Plads til den. Det vilde være en stor Fordel for Byen og vil kunne give vor Handel og Skibs fart derne de saa stort et Opving, at det kunde være af største Bigtighed at tage under Overvejelse, hvorledes den hensigtsmæssigst og tillige saa hurtig som muligt kan blive paabegyndt. Jeg anerkender, at Finansernes Tilstand jo ikke ere glimrende, og jeg ved, at Rigsdagens Tid er meget kostbar, men jeg tror dog, at hvis den højtærede Indenrigsminister, for saa vidt Isforholdene tillade det, vilde foranstalte en Udflugt for Rigsdagen til Esbjerg mellem 2den og 3dje Behandling, saa vilde det være vel anvendte Kroner og Timer, thi jeg er forvisset om, at Rigsdagen vilde vende hjem, overbeviist om Nødvendigheden af snarest mulig at tage fat paa dette Arbejde. Paa den anden Side kan jeg meget vel indse, at fordi jeg har stillet et saadant Forslag, bliver det ikke vedtaget her i Dag, og da jeg nødiat vilde se Sagen kompromitteret ved en Forkastelse, vil jeg derfor, saafremt der tør ventes nogle imødekommende Udtalelser fra den højtærede Minister eller i alt Fald fra den ærede Ordfører for Finansudvalget, være forberedt paa at tage det tilbage, hvis der er nogen Udfigt til, at Sagen vil kunne blive taget under Overvejelse, inden vi komme til 3dje Behandling.

S. Sage: Der er paa § 27 forlangt 350,000 Kr. til rullende Materiel. Denne Sum synes alle at være enige om, og det er vistnok ogsaa en nødvendig Opvilling. Jeg vil dog i den Anledning gøre opmærksom paa et Forhold, som forekommer mig at burde være bekendt for Lovgivningsmagten, og tillige vil jeg tillade mig at gøre en Henstilling til den højtærede Indenrigsminister i den Henseende. Det er den Virksomhed, som Dampfærgeren har udøvet. Dampfærgeren mellem Helsingør og Helsingborg fører for en ganske overordentlig billig Takst en stor Masse svenske Varer herind, som ikke tidligere ere komne herind, navnlig

af sværere Varer. Dette kan fra et Frihandelsstandpunkt kun betragtes som en Fordel, men hvad man er berettiget til, det er at forlange, at ikke den danske Industri oven i Købet — den danske Industri, som er særlig ugunstig stillet ved at være fuldstændig ubeskyttet — skal trykkes ved en meget alvorlig Statskonfurrence saaledes, at dansk Produktion i flere Retninger forlægges til Sverige. Jeg indrømmer, at der er store Vanskeligheder i saa Henseende, og enhver Udvikling af Kommunikationsmidlerne virker selvfølgelig i den Retning, at den bringer fremmede Varer til vort Land. Det uheldigste derved er naturligvis, naar Forholdene ikke til en vis Grad kunne være gensidige, og den meget stærkt protektionistiske Tariff, som Sverige har vedtaget, gør, at Danmark i saa Henseende er høist ugunstigt stillet. At rejse det Spørgsmaal: mulig at saa Sverige til at forandre sine Toldsatser, kan naturligvis ikke nytte, man maa haabe, naar en Gang Toldreform-Spørgsmaalet for Alvor kommer paa Dagsordenen, at man vil have Opmærksomheden henvendt paa disse forfællelige Spørgsmaal; men hvis det var muligt, saa forekommer det mig ogsaa, at man allerede nu fra Statens Side bør tage i Betragtning paa forskellig Maade, at enkelte Grene af den danske Produktion i en ganske overordentlig Grad og paa en fuldstændig ubarmhertig Maade, kan man gerne sige, bliver tilfidesat, medens den fremmede Industri bliver begunstiget i enhver Henseende. De svære Varer, Træ, Sten o. s. v., føres for næsten samme Betaling fra Stationerne paa den anden Side af Helsingborg hertil som fra Helsingør og nærmeste Stationer. Og dertil kommer saa, at det internationale Gods jo befordres øjeblikkelig, medens det ofte er Tilfældet, at svære danske Varer paa Stationerne paa den sjællandske Nordbane maa vente i Uger, ja i ældre Tider endog i Maanedes, inden de blive befordrede, medens de svenske Vogne køre lige forbi og blive ekspederede samme Dag. Jeg tror, at dette endog fra et yderligt Frihandelsstandpunkt er temmelig haarde Vilkaar for visse Grene af den danske Industri.

Nu er det, som sagt, meget vanskeligt, naar det er internationale Forhold, der er Tale om, at tage alle tilbørlige Hensyn, og naar Tariffen mellem Sverige og Danmark er fastsat, som den siges at være den 1ste April, saa vil det vel ikke gaa an at saa Vændringer deri, i alt Fald ikke for de Aar, som Bestemmelserne ere gældende for; men hvad der kan gøres, er at sørge for, at der er saa meget Vognmateriel disponibelt,